

i Lov Nr. 149 af 10. April 1922, og beregnes som en forholds-
mæssig Andel af det den paagældende efter nævnte Lov for
Skatteaaret 1924—25 paalignede helaarlige Skattebeløb saa-
ledes:

- a) af Indkomstskat:
 - 1) for Personer med en Fjerdedel.
 - 2) for Selskaber med to Femtedele.
- b) af Formueskat med Halvdelen.

Ydelsen foresloges opkrævet sammen med Indkomst- og
Formueskatten for 2. Halvaar 1924—25.

I Folketinget mødte det forelagte Lovforslag paa forskellige
Punkter og fra forskellig Side Modstand. I Udvalgets Betæn-
kning udtales, at hele Udvalget var enigt om at foreslaa Æn-
dringer vedrørende Nationalbankens Forhold til Sagen, skønt
Banken ikke paa det paagældende Tidspunkt havde givet
sin Tilslutning dertil. Udvalget foreslog i saa Henseende først,
at Bankens Forpligtelse til at holde en vis Valutakurs skulde
være absolut, ikke begrænset ved Lovforslagets Bestemmelse
„saa vidt og saa længe“ Kreditten sætter den i Stand dertil,
hvilke Ord derfor udgik. Dernæst udtales det i Betænkningen,
at der har fra flere Sider i Udvalget været Ønske om, at
Kronen skulde hæves mere end foreslaaet af Regeringen, og
at man var enedes om at lade den stige til 70 Ø. — der var
foreslaaet 68 —, men at der fra et enkelt Parti (Socialdemo-
kratiet) var Betænkneligheder derved, og at dette kun var gaaet
med dertil under Forudsætning af Forkastelse af et fra
Venstremedlemmernes Side stillet Ændringsforslag om at
stryge en Sætning i Lovforslaget om, at saafremt særlige For-
hold maatte nødvendiggøre det, kan Ministeren midlertidig
indrømme Lempelser i Bestemmelserne om Bankens Pligt til
at holde en vis Kurs oppe — hvilket Ændringsforslag blev
forkastet. — Dernæst var Udvalget enigt om at foreslaa en
Bestemmelse i Lovforslaget strøget, som allerede nu skulde
bemyndige Finansministeren til at optage Statslaan for at ud-
løse Nationalbanken af dens eventuelle Hæftelse for Kreditten.

Angaaende disse Ændringsforslag og de forskellige Partiers
principielle Stilling til hele Sagen fremsattes i Betænkningen
nogle Udtalelser. Saavel Venstres som det konservative Folke-
partis Medlemmer udtalte saaledes Ønskeligheden af en større
Stigning i Kronens Værdi, og de sidstnævnte Medlemmer til-
føjede, at de kun havde tiltraadt Udvalgets Ændringsforslag
„ud fra den Forudsætning, at disse bliver Led i en Ordning,
som kan ventes at ville vise sig holdbar“.

Med Hensyn til det af Regeringen foreslaaede Finansraad
var Udvalget ikke enigt. Venstres Medlemmer foreslog at
lade Bestemmelserne helt udgaa, efter de under Forhandlin-